ОСТАННІ НОВИНИ

10:39 В Україні рекордно дорожчає одна комунальна послуга: для декого, можливо, на 216%

15:03 Посадить цей кущ біля дому: предки вірили, що він захищає від зла та притягує кохання

14:47 Вдала рибалка у Варшаві обернулася для українця депортацією з Польщі: у чому звинуватили рибалки

14:24 4 найлукавіші схеми, жертвою яких може стати кожен: у поліції розкрили маніпуляції шахраїв

14:05 Домашній зефір із клубники: простий рецепт, який з'їдається миттєво

13:52 Головні правила вирощування брокколі: що має знати кожен городник

13:25 Курс долара в Україні: яким

25 РОКІВ ПОТОМУ

«Як ти живеш у світі скелетів з нутрощами?»: Вікторія Чабаненко, яка бачить людину наскрізь, розповіла про роботу діагностом

6.20 — 15 серпня 2021

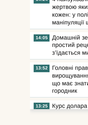

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

За рік «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. Протягом цього часу на сторінках нашого видання публікувалася величезна кількість історій — про долі людей та про надзвичайні й навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось зараз у «ФАКТАХ», в рубриці «25 років потому», ми розповідаємо читачам, як склалося життєве публікацій, що їм запам'яталися.

У п'ять років Віка злякалася. І мама повезла її до біоенерготерапевта «тьоті Таня». Вона та розбивала яйця у півлітрові баночки та робила паси руками, дитина вигукнула: *«Тьолтю, ти з мене тягнеш якісь мотузочки». «А зараз?» — запитала? біоенерготерапевт. «Зараз ниточки». — «А зараз?» — «Павутинки...» «Тьотя Таня» та мама Віки здивовано перезирнулися: невже дівчинка бачить енергії, що пульсують? «Напевно, фантазує», — сказала мама.*

Коли мама з Вікою приїхали додому, дівчинка вигукнула: «У бабусі в животі повзають павуки!» — «Доче, ти мене доїсш! Які павуки? То мотузочки, то павуки... Не вигадуй». — «Я не вигадую, мамо. Я бачу, як всередині у людей злеться кров, повзають павуки, лежать якісь камінчики. А ти хіба не бачиш?»

«Бабуся Оля зазвичай говорила:» Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай"

— Я тоді знову помчала до цієї Тетяни: «Що дочка мала на увазі?» — згадувала **Алла Миколаївна, мама Віки.** *— У той момент у мене тиск підскочив. Тетяна, біоенерготерапевт, дала Віці листочок: «Малюю, що бачиш в голові у мамці». І та стала малювати сонну артерію, розгалуження кровопостачання у головному мозку… «Так у вас дочка — унікум!* — сказала біоенерготерапевт. — *У неї рентгенівський зір! Кажеш, вона бачила у бабусі кавінчики, павучків, що повзають? Камінці — це камені у нирках або жовчному міхурі, павучки — порційне відділення жовчі з проток…»*

Повернулася в додому сама не своя. «А у подружок своїх те, що знаходиться всередині: органи, нутрощі, — бачиш?» — питаю. «Так, — відповідає дочка. — І у подружок, і у собачок, і у кожечок бачу». «Ти хоч подружкам нічого не розповідай», — розказиновалася я.

Подумала тоді, що дочка вдалася у свою прапрабабусю Ольгу. Вона жила в селі Калинівка Запорізької області. Старенька й «бачила», й діагностувала, й лікувала. У сорок років осліпла та потім під століття приймала людей. Померла у 1975 році, у 90-літньому віці.

Бабуся нікому особливу надію не подавала. Казала: «Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай». Вона обмацувала роздягнену, починаючи з кінчиків пальців. Один пацієнт після смерті своєї мами від стресу гигав без перестанку 26 днів. У нього збільшилися мигдалини, набрякло горло, лікарі поставили діагноз — рак горла. Вже й день операції був призначений, а до бабусі він не хотів. «Як це я, комуніст, і до бабки поїду?!» — обурювався. Але напередодні операції все-таки зважився.

Бабуся Оля подивилася його: «Ніякого раку немає». Сказала полоскати горло горілкою та столітником. Поговорила, дала йому виплакатися. А коли пацієнт, одучи, переступав через поріг, легенько їдого штовхнула: «Ну, досить ликати». І гикавка пройшла. Мигдалини за кілька днів прийшли у норму…

Ніхто з дітей, онуків, правнуків і праправнуків баби Олі такий дар не успадкував. І тут раптом Віка.

«Мама хвилювалася, чи не зашкодить мені мій дар, чи не збожеволію я»

— Ми мовчали про здібності дочки багато років, — продовжує Алла Миколаївна. *— А коли їй було 15, відкрили правду знайомому лікарю.*

Він запропонував запросити Віку до лікарні, щоб подивитися на її здібності. Виявилося, що дочка бачить внутрішні органи людей незалежно від місця, часу й обставин. Бачить органи не як на рентгенівському знімку, а в натуральну величину, в кольорі, об'ємі та русі. Коли зосереджується, шкіра, що закриває її органи, стає немов скло, і їй видно, як тече по судинах кров, б'ється серце, ворушаться легені…

Аномалії Віка розпізнавала за кольором органу та «неестетичним виглядом». Правда, як називається хвороба, тоді не знала. Просто говорила, здоровий орган чи ні. Особливо дівчинку тоді вражали стравоходи дітей, пофарбовані в синій, зелений та оранжевий кольори після магазинних ласощів і споживання цукерок. У них було стільки хімії…

— Багато хто цікавився: «Тобі не страшно? Як це ти живеш у світі скелетів з нутрощами?» — розповідає **Вікторія Чабаненко.** *— Але я не жиру «у світі скелетів». Мій дар — не електрика. Захопив — уявення світло, захопив — вимкнув. Я все контролюю.*

> **Читайте також:** «Де/зміть років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок

Щоб підкріпити Божий дар знаннями, Віка вступила до Запорізького медуніверситету на лікувальне відділення. На першому курсі у вільний від навчання час працювала діагностом у клініці в парі з дипломованим терапевтом, яка розуміла, про що йдеться, коли Віка описувала побачені органи.

— Мама дуже хвилювалася з приводу моїх здібностей, чи не зашкодить вони мені, — зізнається Вікторія. *— Перевіряла мене в усіх лікарів. Робила багато обстежень, навіть до психіатра водила, щоб розумити, чи нормальна я, чи не збожеволіла та чи не зашкодить мені мій дар. Виявилося, все в порядку. Психіатр сказав: «Здорова».* (Сміється.)

«Себе бачити не можу. На жаль»

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою. Талановиту дитину перевели на бюджетне відділення медичного університету. Віка отримала спеціальність акушера-гінеколога, про яку мріяла. Закінчила інтернатуру за фахом «лікар народної та нетрадиційної медицини».

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою

Працювала акушером-гінекологом. Потім повністю закурилася у діагностику. Прийом у клініці відбувався так: за пів метра від пацієнта докторка пильно вдивлялася в орган. Жодних рухів руками не робила, тіла пацієнта не торкалася. Спочатку описувала пацієнтові кожен орган і кожну систему, паралельно показуючи їх в анатомічному атласі. Виявивши патологію, пояснювала, що це за хвороба і що з нею робити. Ставила діагноз і рекомендувала лікування. Якщо виявляла пухлину або хворобу, що вимагає хірургічного втручання, направляла пацієнта до профільних колег-професіоналів, яких знала особисто.

— Як пацієнти реагували на те, що їх дивиться докторка-феномен?

— Деякі приїхали та відразу почали скидати одяг, як на рентгені або УЗД. Я їх зупиняла: «З одягом або без, я однаково бачу. Прочому у 3D-проекції: можу оглянути орган з усіх боків. Можу побачити й вашу хворобу, й гудзик або кісточку, яка застрягла у вашому страховоді чи бронхах». «А себе ви бачити можете?» — цікавилися вони. На жаль, себе бачити я не могла, як би не намагалася це зробити.

Віка могла сканувати тромби, камені в нирках, защемлення нервів, пухлини… І екзаменатори, і пацієнти порівнювали це потім з реальними результатами УЗД, рентгену, МРТ. Відмінності практично не було. Талант Віки ставав особливо незамінний, коли, наприклад, в лікарні не було апарату МРТ, а хворий — у критичному стані та нетранспортабельний та обстеження потрібно було провести терміново. Що важливо, без зайвого опромінення, шприців і зондів…

«Хотіли завербувати карткові шулери»

— Що вам не під силу? — питаю у Вікторії.

— Я не діагностую хвороби психіки. Не беруся визначити склад крові, сечі. Це мають робити у спеціальній лабораторії, щоб не упустити деталі. Не бачу вірусів. Бачу шкірні хвороби, але не на клітинному рівні. Не можу бачити утворення менше міліметра. Не можу діагностувати по відео, по скайпу, хоча багато хто про це просить. Потрібна виключно особиста присутність пацієнта.

— Ворогів у вас багато?

— Лише в інтернеті. Займаються чорним піаром. Правда, потім, в разі чого, одразу біжать до мене…

— Друзі часто просили подивитися кішечок-собачок?

— Просили. Навіть як експеримент дивилася в зоопарку хворого жирафа… Сказала, в чому проблеми. По-моєму, жираф був задоволений. (Усміхається.)

— Кримінальний світ не намагався вас завербувати? Дізнатися паролі, підглянути у карти, дізнатися, скільки грошей в гаманці громадянина або в сейфі підприємства…

— Був у мене такий дивний пацієнт. Приїхав ніби на прийом, а потім запитав, чи можу я «подивитися карти рентгенівським промінням», і сказав, що на цьому можна добре заробити… Я швидко його випровадила. А щоб зовсім ясно було, додала, що бачу предмети тільки в біологічних матерії, тільки в живому організмі. І це правда. Більше він не приходив.

— Чоловіки не бояться спілкуватися з дівчиною, яка в прямому сенсі бачить їх насквіз? Чи ви вже зробили свій вибір?

— Навпаки. Чоловіки раді унікальному знайомству. Але вибір зроблено, так. У мене люблячий чоловік, який заради мене готовий перевернути гори.

> **Читайте також:** «После шоу „Зважені та щасливі“ чоловік набрав 50 кіло. Але для мене він завжди король!»

— Вас називають то екстрасенсом, то ясновидицею, то енерготерапевтом, то цілителькою.

— Але я ні те, ні інше, ні третє, ні четверте. Не впадаю у транс, не співаю тужливі пісні, не бгаю в бубни, щоб налаштуватися. Я просто вмію бачити органи в нормі та з патологією. І я не лікую. Можу, але після сеансу мені стає погано, тому роблю це лише у виняткових обставинах.

— Коли готувалася до інтерв'ю, думала: работник подзвоню, а дар уже зник? Багато унікальних дітей, втративши свій талант, ставали потім пересічними дорослими зі звичайною долею.

— На щастя, дар досі зі мною (сміється). *Це надає можливість багато працювати в Україні та в інших країнах, зокрема, у Німеччині, Польщі, Арабських Еміратах, співпрацювати з гематологами клініками. Але вищо раптом дар зникне, у мене є спеціальність акушера-гінеколога, яку я люблю і де теж зараз використовую свої особливості докторки-рентгена для діагностики мами й дитини. Повернуся в акушерство. Думаю, це буде не менш захоплюючий етап мого життя.*

— Найкраще, що коли-небудь сказали про вас, пам'ятаєте?

— Хамед Хамад, доктор філософських наук, заступник міністра Міністерства щастя в Еміратах, з яким я познайомилася, коли приїхала працювати у клініці хірургічної медицини в Дубаї, сказав: «Я не знаю, як це відбувається. Але я знаю, що це працює!»

Раніше в рубриці «25 років потому» «ФАКТИ» брали інтерв'ю в іншої героїні наших публікацій — учасниці програми «Операція «Краса» Валентини Тлустої.

Читайте нас у Facebook

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

До змісту спектаклю

Друкована версія | Лист редакторові | Поскаржитися

Поділитися | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Чи треба знімати плівку з сосисок перед варінням: відповідь виробників

Водолям — несподівані зустрічі. Терезам — складні переговори. Рак — конфлікти: гороскоп на вихідні

Наїдьки вже носі правила для дозарів: які кулери можуть не пройнятя

Що додати в каву, щоб прибрати присту: простий лайфхак від експертів

Новини партнерів

Мапа сайту

Новини | Україна | Політика | Світ | Гаші
Світ | Пряма лінія | Блоги | Фотобанк | Футбол
Культура | Шоу-бізнес | Фігура дня | Гороскоп | Стиль життя
Книга рецептів | Люди та звірі | Життєві історії | 25 років потому
Історія сучасності | Наука та технології | Клуб слоненяти | Запитайте у Фактів
Іменинники дня | Гороскоп | Курс валют | Фотобанк | Погода

Реклама | Передплата | Контакти | Привітання і співчуття | Правила користування сайтом fakty.ua

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під рубриками «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом ® публікуються у якості реклами та мають інформаційно-комерційний характер.